89

வெற்றியா அல்லது துன்பமா?

படிப்பதற்காக கொடுக்கப்பட்டவைகள் #39

VII. *இயேசுவின் ஊழியத்தில் கடைசி வாரம் (தொடர்ச்சி).*

H. *வெள்ளிக்கிழமை*: இயேசுவினுடைய மரண நாள் (தொடர்ச்சி).*

8. *யூதாஸின் மரணம்: தற்கொலை (மத். 27:3-10; அப். 1:18, 19).*

9. *இயேசுவின் மரணம்: சிலுவையில் அறையப்படுதல்.*

a. *சிலுவைக்குப் பயணம் (மத். 27:31ஆ-34; மாற். 15:20ஆ-22; லூக். 23:26-33; யோவா. 19:17).*

b. *சிலுவையில் முதல் மூன்று மணி நேரங்கள் (தொடங்கினது) (மத். 27:3-10, 31ஆ-35, 37-39; மாற். 15:20ஆ-29; லூக். 23:26-33, 38; யோவா. 19:17-22; அப். 1:18, 19).*

அறிமுகம்

அப்போஸ்தலரான யோவான், இயேசு செய்தவைகள் எல்லாவற்றையும் "ஒவ்வொன்றாக எழுதினால் எழுதப்படும் புஸ்தகங்கள் உலகம் கொள்ளாது ..." என்று கூறினார் (யோவா. 21:25). இதே போன்ற வகையில், கிறிஸ்துவின் வாழ்வில் நடந்த ஒரே ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறித்து எழுதப் பட்டுள்ள யாவற்றையும் கொள்வதற்கு உலகில் மிக அரிதாகவே இடம் உள்ளது: சிலுவையில் அவரது மரணம். அந்த ஒரு சில மணிநேரங்களினால் ஏவப்பட்டுள்ள புத்தகங்களும் கட்டுரைகளும், பிரசங்கங்களும் பாடல்களும், வரைபடங்களும் மற்றும் மாபெரும் கலைப்படைப்புக் களும்தான் எத்தனை எத்தனை!

இயேசுவின் வாழ்வில் ஒவ்வொரு விஷயமுமே அவரது மரணத்தைச் சுட்டிக்காண்பித்து, அதை எதிர்பார்த்திருந்தது என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ளும்போது, சிலுவையில் செயல்வலிவானது திகைக்கச் செய்வதாக இருப்பதில்லை (மத். 1:21; லூக். 1:31; 2:30, 35ஐக் காணவும்[1]). எண்ணற்ற வேளைகளில், அவர் தமது மரணத்தை முன்னுரைத்தார் (மத். 16:21; 17:22, 23; லூக். 18:31-33ஐக் காணவும்). உண்மையில் இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்குப் பல மாதங்களுக்கு முன்னதாகவே, அவர் "அவர்

எருசலேமுக்குப் போகத் தமது முகத்தைத் திருப்பி[னார்]" (லூக். 9:51), அங்கு தாம் மரிக்கவிருந்ததை அவர் அறிந்திருந்தார். கொல்கொதாவில் கிறிஸ்துவின் ஆறுமணி நேரமானது (மாற். 15:25, 33, 34, 37) அவரது ஊழியத்தின் உச்சகட்ட வேளையாக இருந்தது.[2]

முந்திய இரு பகுதி பாடத்தில் நாம், யூதர்களின் வேண்டுகோளுக்குப் பிலாத்து தயக்கத்துடன் இணங்கி இயேசுவுக்குச் சிலுவை மரணத்தைக் கட்டளையிட்டதைக் கண்டோம். இயேசு விசாரணை செய்யப்பட்ட போது, ஏதோ ஒரு வேளையில், யூதாஸ் - இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்திருந்தவன் - தற்கொலை செய்துகொண்டான். இந்தப் பாடமானது அந்த நிகழ்ச்சியில் தொடங்கி பின்பு சிலுவையில் கிறிஸ்துவினுடைய வரலாற்றை எடுத்துரைக்கும். அந்த நிகழ்ச்சியின் தனிச்சிறப்பினிமித்தம், இதுவும் இன்னொரு இரு பகுதிப் பாடமாக இருக்கும்.

இந்த எடுத்துரைப்பில், யூதாஸின் மரணமும் இயேசுவின் மரணமும் நேரெதிராக ஒப்பிடப்படும். பல நேரெதிர்ப் பண்புகள் குறிப்பிடப்படக் கூடும். யூதாஸ் நான்றுகொண்டு செத்தான்; இயேசு சிலுவையில் அறையப் பட்டு மரணமடைந்தார். யூதாஸ் தனது சொந்தக் கைகளினாலேயே செத்தான்; இயேசு மற்றவர்களின் கரங்களினால் மரித்தார். யூதாஸ் தனது மனச்சாட்சியினால் குற்றம் உணர்த்தப்பட்டான், இயேசு யூதர்களினால் ஆக்கினைக்குட்பட்டு பிலாத்துவினால் தண்டனை விதிக்கப்பட்டார். இருப்பினும், யூதாஸின் மரணம் ஒரு *துன்ப* நிகழ்ச்சியாக இருக்கையில், இயேசுவின் மரணம் ஒரு *வெற்றியாக* இருந்தது: யூதாஸ் மனம்வருந்தாத சுயகொலைகாரனாக மரித்தான், ஆனால் இயேசு தேவனுடைய மாசில்லாத குமாரனாக மரித்தார். நடைமுறைப் பயன்பாடு ஏற்படுத்தப்படுகையில், பின்வரும் கேள்வி கேட்கப்படும்: "உங்கள் மரணம் ஒரு வெற்றியாக இருக்குமா அல்லது ஒரு துன்பமாக இருக்குமா?"

துன்பம் (மத். 27:3-10; அப். 1:18, 19)

நிகழ்ச்சிகளின் வரிசைத் தொடரில் யூதாஸின் மரணம் பற்றிய விவரத்தை எவ்விடத்தில் வைப்பது என்று நமக்கு உறுதியாய்த் தெரிவ தில்லை. மத்தேயு 27, இந்த வரலாற்றை "... சகல பிரதான ஆசாரியரும் ஜனத்தின் மூப்பரும் இயேசுவை ... தேசாதிபதியாகிய பிலாத்துவினிடத்தில் ஒப்புக்கொடுத்தார்கள்" (வ. 1, 2) என்ற நிகழ்ச்சிக்குப் பின் உடனடியாக வைக்கிறது. - மற்றும் அது ஒருவேளை இந்த நிகழ்ச்சி நடந்த வேளையாக இருக்கலாம். இருப்பினும், யூதாஸ், "அந்த முப்பது வெள்ளிக்காசைப் பிரதான ஆசாரியரிடத்திற்கும் மூப்பரிடத்திற்கும் திரும்பக் கொண்டு வந்தபோது," அவர்கள் அப்போது பிலாத்துவின் நியாயாசனத்தின் முன்பாக இருக்கவில்லை, ஆனால், "தேவாலயத்தின் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில்" இருந்தனர் (வ. 3, 5). ஒருவேளை, இயேசுவை மரணத்திற்கு உட்படுத்த ஆளுநர் ஒப்புக்கொண்ட பின்பு, ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையில்,[3] பிரதான ஆசாரியர்கள் தங்கள் காலைக் கடமைகளைச் செய்வதற்காக தேவாலயத்திற்கு விரைந்திருக்கலாம் - அங்கே யூதாஸ் அவர்களைக்

கண்டிருக்கலாம்.[4]

எவ்வகையிலும், இயேசு விசாரணை செய்யப்பட்டபோது ஏதோ ஒருவேளையில், "... யூதாஸ், அவர் மரணாக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப் பட்டதைக் கண்டு, மனஸ்தாபப்பட்"[டான்] (வ. 3ஆ). கிறிஸ்துவுக்கு மரண தண்டனை தரப்பட்டது என்ற உண்மையானது யூதாஸுக்குத் திகைப்பாய் இருந்திருக்க வேண்டும். அவன் ஒருவேளை, இயேசு குற்றமற்றவராக இருந்ததால் (வ. 4), கைது செய்யப்படுவதால் அவருக்குத் தீங்கெதுவும் ஏற்படாது - அதே வேளையில் தான் முப்பது வெள்ளிக்காசுகளைப் பெற்றுக் கொண்டு பணக்காரனாகி விடலாம் - என்று நினைத்திருக்கலாம்.[5] இருப்பினும், இயேசு மரிப்பார் என்பது தெளிவானபோது, யூதாஸ் தாமதமாக ஒரு உணர்வு நிலையை/மனச்சாட்சியின் உறுத்தலை வளர்த்துக் கொண்டான்.

யூதாஸ் தன்னை இந்த வேலைக்கு அமர்த்தியவர்களைத் தேவாலயத்தில் கண்டு, இயேசுவைக் காட்டிக்கொடுப்பதற்குத் தனக்குத் தரப்பட்ட பணத்தை அவர்களிடத்தில் திருப்பித்தர முயற்சி செய்தான் (வ. 3ஆ), ஆனால் அவர்கள் அதை [திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள] மறுத்துவிட்டனர்.[6] அவன், "குற்றமில்லாத இரத்தத்தை நான் காட்டிக்கொடுத்ததினால் பாவஞ் செய்தேன்" என்றான் (வ. 4அ). அதற்கு அவர்கள் "எங்களுக்கென்ன, அது உன்பாடு!" என்று அலட்சியமாகக் கூறினார்கள் (வ. 4ஆ). காட்டிக் கொடுப்பவர்கள் தாங்கள் யாருக்குப் பணிபுரிகின்றார்களோ, அவர்களால் எவ்வித மாறுதலுமின்றி அவமதிக்கப்படுகின்றனர்.

குளிர்ந்த, கல்லான இருதயங்களினால் திருப்பி விரட்டப்பட்ட யூதாஸ், அந்தப் பணத்தைக் குளிர்ந்த கல்தரையில் வீசியெறிந்துவிட்டு "புறப்பட்டுப் போனான்" (வ. 5அ) - ஆனால் அவன் எங்கு செல்ல முடியும்? யூதத்துவ உயர் அதிகார வர்க்கத்தினர் அவனைப் புறக்கணித்து விட்டனர், அவனால் மற்ற அப்போஸ்தலர்களை முகமுகமாய் சந்திக்க இயலாது. எனது சிந்தையில், யூதாஸ் எருசலேம் நகரத்தின் தெற்கு மதில்களுக்கு வெளிப் புறத்தில் இருந்த குயவனின் நிலத்தைச் சென்று சேரும் வரையில், அந்த நகரத்தின் தெருக்களினூடே தெற்கு நோக்கி தள்ளாடிய நிலையில் செல்லுவதை, என்னால் கற்பனை செய்து காண முடிகிறது.[7] அங்கே அவன், "நான்றுகொண்டு செத்தான்" (வ. 5ஆ).

யூதாஸ் சென்ற பின்பு, பிரதான ஆசாரியர்கள் அந்த முப்பது காசுகளைக் கொண்டு என்ன செய்வது என்று கலந்து ஆலோசனை செய்தனர். அவர்கள், "இது இரத்தக்கிரயமானதால், காணிக்கைப் பெட்டியிலே இதைப் போடலாகாது" என்று கூறினர் (வ. 6). இதைக் குறித்துப் பழைய ஏற்பாட்டின் ஒழுங்குமுறை எதுவும் இல்லை, எனவே அவர்கள் மனிதர் களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட தங்கள் சட்டங்களில் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். அவர்களின் தயக்கத்தைக் குறித்து, J. W. மெக்கார்வீ அவர்கள் விளக்கம் அளித்தார்:

> அவர்களுடைய மனச்சாட்சியானது வினோதமானதாக இருந்தது ... கர்த்தருடைய பணத்தை எடுத்து அதை ஒரு இரத்தத்திற்காகச் செலவிட்டிருந்தனர், ஆனால் அவ்வாறு செலவிட்ட பின்பு அதைத்

> திரும்பவும் போடமுடியாதிருந்தனர்! மேலும் அவர்களுடைய ஒப்புக்கொள்ளுதல் வினோதமானதாக இருந்தது. யூதாஸுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணமானது ஒரு உண்மையான குற்றவாளியைக் கைது செய்வதற்கென்று சரியான வகையில் செலவிடப்பட்டிருந்தது என்றால், அது நியாயமான பணமாக இருந்தது, அது இரத்தக் கிரயமாக இருந்ததே இல்லை.[8]

அதிகாரிகள் அந்தப் பணத்தை, "குயவனின் நிலம்" ஒன்றை வாங்கப் பயன்படுத்துவதென்று தீர்மானித்தனர் (வ. 7அ). "குயவனின் நிலம்" என்பது அநேகமாக, குயவர் ஒருவருக்குக் களிமண் கிடைக்கும் ஆதாரமூலமாக இருந்திருக்கலாம்.[9] அப்படிப்பட்ட நிலமானது வேளாண்மைத் தொழிலுக்குத் தகுதியற்றதாக இருந்ததால், அது நியாயமான/குறைவான விலையில் வாங்கப்படக்கூடும். யூதத்தலைவர்கள், "அந்நியரை அடக்கம் பண்ணுவதற்கு" (வ. 7ஆ) பயன்படுத்துவதற்காக அந்த நிலத்தை வாங்கினர்.[10] "அந்நியர்" என்பது அநேகமாக, எருசலேமுக்கு வந்திருக்கையில் மரித்துப் போகும் யூதரல்லாதவர்களைக் குறிக்கிறது. புறஜாதியார் யூதக் கல்லறையில் வரவேற்கப்பட மாட்டார்கள்.

மத்தேயு, ஏவுதல் பெற்ற பின்வரும் விளக்கத்தைக் கூடுதலாகக் கூறினார்: "இதினிமித்தம் அந்த நிலம் இந்நாள் வரைக்கும் இரத்தநிலம் என்னப்படுகிறது" (வ. 8). அதாவது, அந்த நிலம் "இரத்தக் கிரயமான" (வ. 6) பணத்தைக் கொண்டு வாங்கப்பட்டதால் "இரத்த நிலம்" என்று அழைக்கப்பட்டது. "இந்நாள் வரைக்கும்" என்ற சொற்றொடரானது இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்ற வேளைக்கும், இதை மத்தேயு பதிவு செய்த வேளைக்கும் இடையில் சற்றுக்காலம் கடந்திருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது (இது அநேகமாக, சுமார் முப்பது ஆண்டுகளாக இருக்கலாம்).

மத்தேயு தமது வழக்கப்படியே, இந்த நிகழ்ச்சியானது தீர்க்கதரிசனத்தின் நிறைவேற்றம் என்றும் குறிப்பிட்டார்:

> இஸ்ரவேல் புத்திரரால் மதிக்கப்பட்டவருக்குக் கிரயமாகிய முப்பது வெள்ளிக்காசை அவர்கள் எடுத்து, கர்த்தர் எனக்குக் கற்பித்தபடி குயவனுடைய நிலத்திற்காக அதைக் கொடுத்தார்கள் என்று எரேமியா தீர்க்கதரிசியால் உரைக்கப்பட்டது அப்பொழுது நிறைவேறிற்று (வ. 9, 10).

வசனம் 9 மற்றும் 10ன் வார்த்தைகள் எரேமியாவின் புத்தகத்தில் காணப்படுவதில்லை, ஆனால் அவைகள் சகரியாவின் புத்தகத்தில் உள்ள வார்த்தைகளுக்கு ஒப்பானவைகளாக உள்ளன (சக. 11:12, 13). இந்த முறையற்ற குறிப்பிடுதலுக்குப் பல்வேறு விளக்கங்கள் தரப்பட்டுள்ளன. எரேமியா இவ்வார்த்தைகளைப் பேசியிருந்து, பிற்பாடு இவற்றை சகரியா எழுதியிருக்கலாம்.[11] குயவன் ஒருவன் பற்றிய எரேமியாவின் வார்த்தைகளினால் (எரே. 18:1-6; 19:1-13) மற்றும் அவர் ஒரு நிலத்தை வாங்கிய உண்மையினால் (எரே. 32:9) செல்வாக்குச் செலுத்தப்பட்ட நிலையில், சகரியா ஏவுதலினால் பேசியதால், எரேமியா இவ்விடத்தில் குறிப்பிடப்

பட்டிருக்கலாம்.[12]

மத்தேயு சுவிசேஷம் மாத்திரமே யூதாஸின் மரணத்தைப் பதிவு செய்துள்ள ஒரே சுவிசேஷ நூலாக உள்ளது; ஆனால் இதைப் பற்றி லூக்கா பிற்பாடு அப். நடபடிகள் புத்தகத்தில் யூதாஸுக்குப் பதிலாக இன்னொருவரை நியமிக்கும் நிகழ்ச்சி தொடர்பாகக் குறிப்பிட்டார்:

> *"... இயேசுவைப் பிடித்தவர்களுக்கு வழிகாட்டின யூதாசைக் குறித்து ... ." (அநீதத்தின் கூலியினால் அவன் ஒரு நிலத்தைச் சம்பாதித்து, தலைகீழாக விழுந்தான், அவன் வயிறுவெடித்து, குடல்களெல்லாம் சரிந்துபோயிற்று. இது எருசலேமிலுள்ள குடிகள் யாவருக்கும் தெரிந்திருக்கிறது; அதினாலே அந்த நிலம் அவர்களுடைய பாஷையிலே இரத்தநிலம் என்று அர்த்தங்கொள்ளும் அக்கெல்தமா என்னப்பட்டிருக்கிறது) (அப். 1:16-19).*

விமர்சகர்கள், இவ்விரு விவரங்களுக்கும் இடையில் முரண்பாடுகள் இருப்பதாகத் தாங்கள் உய்த்து உணர்ந்தவற்றைப் பற்றிக்கொண்டுள்ளனர்: (1) ஆசாரியர்கள் நிலத்தை வாங்கியதாக மத்தேயு கூறினார் (மத். 27:7), யூதாஸ் அதை வாங்கியதாக லூக்கா கூறினார் (அப். 1:18). (2) யூதாஸ் நான்று கொண்டு செத்ததாக மத்தேயு கூறினார் (மத். 27:5), யூதாஸ் "தலைகீழாக விழுந்ததினால்" செத்ததாக லூக்கா கூறினார் (அப். 1:18). (3) அந்த நிலம் இரத்தக் கிரயத்தைக் கொண்டு வாங்கப்பட்டதால் "இரத்த நிலம்" என்று அழைக்கப்பட்டதாக மத்தேயு கூறினார் (மத். 27:6, 8), அதில் யூதாஸின் இரத்தம் சிதறியதால் அது அப்பெயரைப் பெற்றது என்று லூக்கா கூறினார் (அப். 1:18, 19). இருப்பினும் இவ்விரு விவரங்களையும் இணைவித்தல்/ இசைவித்தல் என்பது கடினமானதாக இருப்பதில்லை:

- *ஆசாரியர்கள் யூதாஸின் பணத்தைக் கொண்டு, அந்த நிலத்தை வாங்கியதால், இந்த வாங்குதல் என்பது செயல் வகையில் அவனுடையதாகவும், நிலம் அவனுடையதாகவும் இருந்தது.*
- *அநேகமாக யூதாஸ், குயவனின் நிலத்தில் இருந்த ஒரு மரத்தில் தூக்கிலிட்டுக் கொண்டிருக்கலாம். இறந்துபோன ஒருவனுடைய உடலைத் தொடுதல் என்பது சடங்காச்சார ரீதியாக யூதர்களுக்கு அசுத்தமானதாக இருந்ததால், எவரொருவரும் அவனது உடலைத் தொட்டிருக்கமாட்டார்கள் (விசேஷமாக, பண்டிகையின்போது அவர்கள் அவ்வாறு செய்திருக்க மாட்டார்கள்). ஏதோ ஒருவேளையில், யூதாஸின் கைவிடப்பட்ட, அழுகிப்போன உடலானது கீழே விழுந்து வயிறு வெடித்து வயலில் சிதறியிருக்கும்.*[13]
- *அந்த நிலம், "இரத்த நிலம்" என்று அழைக்கப்படுவதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருந்தன. அவற்றில் ஒன்றை மத்தேயு கொடுத்தார்; இன்னொன்றை லூக்கா கொடுத்தார்.*

இவ்விரு சுவிசேஷ விவரங்களையும் ஒன்று கலத்தல் என்பது, யூதாஸின் மரணம் ஒரு துன்பம் என்று மேலும் வலியுறுத்துகிறது. இயேசு, "... எந்த மனுஷனால் மனுஷகுமாரன் காட்டிக்கொடுக்கப்படுகிறாரோ, அந்த மனு

ஷனுக்கு ஐயோ!; அந்த மனுஷன் பிறவாதிருந்தானானால் அவனுக்கு நலமாயிருக்கும்'' என்று கூறியிருந்தார் (மத். 26:24). தேவனிடம் ஒரு ஜெபத்தில் கிறிஸ்து, யூதாஸை ''கேட்டின் மகன்'' (யோவா. 17:12) - அதாவது, "அழிவிற்கென்று பாழான ஒருவன்" என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். பிற்பாடு பேதுரு, "யூதாஸ் என்பவன் தனக்குரிய இடத்துக்குப் [தனக்குச் சொந்தமான இடத்துக்கு; NIV] போகும்படி இழந்துபோன இந்த ஊழியத்திலும் இந்த அப்போஸ்தலப் பட்டத்திலும் ..." என்று உரைத்தார் (அப். 1:25). தனக்குரிய நற்பண்பினிமித்தம்[14] கர்த்தரால் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டிருந்த யூதாஸ் தனது வாய்ப்புக்களை வீணடித்து சுயத்தினால் குற்றப்படுத்தப்பட்ட காட்டிக்கொடுத்தவனாக இறந்தான்.

யூதாஸ் தற்கொலை செய்து கொள்ளாதிருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? பிற்பாடு அவன் மன்னிப்புக் கேட்டிருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? இயேசு தம்மை மறுதலித்த பேதுருவை ஏற்றுக்கொண்டது போலவே, இவனையும் (யூதாஸையும்) திரும்ப ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்[15] என்று நான் நம்புகின்றேன். யூதாஸ் ஏன் தன்னைத் தேவனுடைய இரக்கத்தின்மீது விழச் செய்யாதிருந்தான்? இதற்கான பதிலானது மத்தேயு 27:3ல் "மனஸ்தாபப்பட்டு'' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையினால் கருத்தாக தெரிவிக்கப்படலாம்: "... யூதாஸ் ... அவர் மரணாக்கினைக்குள்ளாகத் தீர்க்கப்பட்டதைக் கண்டு, மனஸ்தாபப்பட்டு ... ."

KJV மற்றும் RSV ஆகிய வேதாகமங்கள், யூதாஸ் "மனந்திரும்பினான்" [repented] என்று கூறுகின்றன, ஆனால் இவ்விடத்தில் உள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது மனந்திரும்புதல் என்பதற்கான வழக்கமான வார்த்தையாக இருப்பதில்லை. மனந்திரும்புதலுக்கான வார்த்தையான, metanoeo என்பது மனதில் ஏற்படும் மாற்றத்தைக் குறிக்கிறது.[16] இதை ஒரு மனிதருக்கு நடைமுறைப்படுத்தும்போது, இது பொதுவாக, இருதயத்தில் ஏற்படும் தனிச்சிறப்பான மாற்றத்தைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. இருப்பினும், மத்தேயு 27:3ல் metamellomai என்ற வார்த்தை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இது செய்யப்பட்ட செயலுக்காகக் கவலை கொண்டிருத்தல்[17] ஆனால் இருதயத்தில் உணர்ந்து மனந்திரும்புதலில் குறைவுபடுதல்[18] என்பதை மறைமுகமாக உணர்த்துகிறது. NASB வேதாகமத்தில் இவ்வார்த்தை, "felt remorse" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. மெக்கார்ட் அவர்களின் மொழிபெயர்ப்பில் இது "filled with regret"[19] என்றுள்ளது. NCV வேதாகமத்தில் "was very sorry" என்றுள்ளது.

யூதாஸின் மனச்சாட்சி அவனை வதைத்தது ஆனால் அது அவனை மாற்றவில்லை. அவன் துக்கத்தினால் மூழ்கடிக்கப்பட்டான், ஆனால் மனம் வருந்தவில்லை. அவன் தனது விசுவாசத்தைக் கைவிட்டு தனது இருதயத்தைக் கடினப்படுத்திய நிலையில், நம்பிக்கையிழந்து போனான். வதைக்கப்பட்ட அவனது மனமானது, தனது இக்கட்டான நிலையை விட்டு வெளியேற மரணத்தைத் தவிர வேறெந்த வழியையும் காணாதிருந்தது.[21] யூதாஸின் தற்கொலையில், ஒரு வீணாக்கப்பட்ட வாழ்வு துன்பகரமான முடிவுக்கு வந்து சேர்ந்தது.

வெற்றி
(மத். 27:31-35, 37-39; மாற். 15:20-29; லூக். 23:26-33, 38; யோவா. 19:17-22)

இது யூதாஸின் வரலாற்றை விட்டு இயேசுவின் வரலாற்றுக்குத் திரும்பும் நேரமாக உள்ளது. நாம் எடுத்துரைப்பை விட்டு வந்தபோது, அவரைச் சிலுவையில் அறைவதற்குத் தயாரிப்புப் பணிகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தன: அறிவுறுத்தல்கள் தரப்பட வேண்டியிருந்தது, மரண தண்டனை நிறைவேற்றத்திற்குப் படைவீரர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது (யோவா. 19:23; மத். 27:54ஐக் காணவும்), ஒரு அடையாளப் பலகை மேல் விலாசம் எழுதப்பட வேண்டியிருந்தது (மத். 27:37), மற்றும் தவிர்க்க இயலாத எழுத்துப் பணிகள் முடிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது.[22] காலை 9:00 மணிக்கு முன்பு ஏதோ ஒரு வேளையில்,[23] இவை யாவும் தயாராயிற்று, மற்றும் ஊர்வலமானது வடக்கு நோக்கித் தொடங்கிற்று.[24]

ஊர்வலம்

பொறுப்பாளியாயிருந்த நூற்றுக்கு அதிபதி (மத். 27:54ஐக் காணவும்) அந்தக் குழுவை வழிநடத்திச் சென்றிருக்கக் கூடும். அவரைத் தொடர்ந்து, மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்கள் சென்றனர்: இயேசுவும், மற்ற இரு குற்றவாளிகளும் (லூக். 23:32). அவர்களுக்குப் பின்னால் படைவீரர்கள் அவர்களை விரட்டிச் சென்றனர். பின்னால், இந்தப் பேரழிவினால் ஈர்க்கப்பட்ட வழக்கமான கூட்டம் இருந்தது. சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அநேகர் துன்ப நிகழ்ச்சியைக் காணும் ஆர்வத்தினால் வெளியே வந்தனர், ஆனால் பெண்களில் சிலர் அழுதனர் (லூக். 23:27).

வழக்கம்போல, இந்தப் பயணம் இயேசு "தம்முடைய சிலுவையைச் சுமந்துகொண்டு" (யோவா. 19:17) செல்லுதலுடன் தொடங்கிற்று. "முழுச் சிலுவையின் எடையானது அநேகமாக 300 பவுண்டுகளுக்கு (136 கிலோ கிராம்களுக்கு) மேல் இருந்ததால், 75 முதல் 125 வரையான பவுண்டுகள் (34 முதல் 57 வரையான கிலோகிராம்கள்) எடையுள்ள குறுக்குச்சட்டம் மாத்திரம் சுமந்து செல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும்."[25] இயேசு, தாம் நடக்க வேண்டியிருந்த தூரம் முழுவதும் இந்தப் பாரத்தைச் சுமந்து செல்ல இயலாதவராக இருந்தார். உறக்கமற்ற இரவு, தொடர்ந்து துன்புறுத்தப் பட்டது மற்றும் ரோமர்களால் சவுக்கடிபட்டது ஆகியவற்றிற்குப் பின்பு, அவர் வலிவிழந்து போயிருக்க வேண்டும்.[26] படைவீரர்கள் பதில் ஆள் ஒருவரைக் கண்டறிய வேண்டியிருந்தது: "சிரேனே ஊரானும், அலெக்சந்தருக்கும் ரூப்புக்கும் தகப்பனுமாகிய சீமோன் என்னப்பட்ட ஒருவன் நாட்டிலிருந்து அவ்வழியே வருகையில், அவருடைய சிலுவையைச் சுமக்கும்படி அவனைப் பலவந்தம்பண்ணினார்கள்" (மாற். 15:21).

சிரேனே என்பது (இப்போது லிபியா என்னப்படுகிற) வடக்கு மத்திய ஆப்பிரிக்காவில் உள்ள சிரேனிக்கேயா மாகாணத்தின் தலைநகராயிருந்தது. சிரேனிய யூதர்களுக்கு எருசலேமில் ஒரு ஜெப ஆலயம் இருந்தது (அப். 6:9).

சீமோனைப் படைவீரர்கள் பற்றிப்பிடித்த வேளையில்[27] அவர் நகருக்குள் தேவாலயத்தில் காலை ஜெபம் செய்வதற்காக வந்துகொண்டிருந்து இருக்கலாம். அது எவ்வளவு அதிர்ச்சியாக இருந்திருக்க வேண்டும்!

சீமோனின் இரு மகன்களுடைய பெயர்களை மாற்கு குறிப்பிட்டார் என்ற உண்மையானது, அவர் தமது வாசகர்கள் அந்தப் பெயரைப் புரிந்துணர வேண்டும் என்று எதிர்பார்த்ததைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. ரூப் என்பவர், ரோமர் 16:13ல் பவுலினால் குறிப்பிடப்பட்ட ரூப் என்பவராக இருக்கலாம். சிரேனேயின் யூதர்கள் [சிலர்] ஒருவேளை, பெந்தெகொஸ்தே நாளில் மனம்மாற்றப்பட்டிருக்கலாம் (அப். 2:10, 37, 41). பிற்பாடு, சிரேனியக் கிறிஸ்தவர்கள் இயேசுவைப் பற்றிய நற்செய்தியைப் பரப்பினார்கள் (அப். 11:20).

[சிலுவையின் குறுக்குச் சட்டமாகிய] மரக்கட்டை கிறிஸ்துவின் தோள்களிலிருந்து சீமோனின் தோள்களுக்கு மாற்றப்பட்ட பின்பு ஊர்வலம் முன்னோக்கி நகர்ந்தது (லூக். 23:26).[28] கூட்டம் நிறைந்த தெருக்களில், பண்டிகைக்கு வந்திருந்த திருப்பயணிகள் நிறைந்திருந்த தெருக்களில் ஊர்வலம் மெதுவாகச் சென்றிருக்கும். ஓரிடத்தில் - அநேகமாக அந்தக் குழுவினர் சற்றே ஓய்ந்திருக்க வேண்டியிருந்த இடத்தில் - இயேசு, அழுதுகொண்டிருந்த பெண்களை நோக்கிப் பேசுவதற்குச் சற்றே பலத்தைத் திரட்டிக் கொண்டார்:

> "எருசலேமின் குமாரத்திகளே,[29] நீங்கள் எனக்காக அழாமல், உங்களுக்காகவும் உங்கள் பிள்ளைகளுக்காகவும் அழுங்கள். இதோ, மலடிகள் பாக்கியவதிகளென்றும், பிள்ளைபெறாத கர்ப்பங்களும் பால்கொடாத முலைகளும் பாக்கியமுள்ளவைகளென்றும் சொல்லப் படும் நாட்கள் வரும். அப்பொழுது மலைகளை நோக்கி: எங்கள்மேல் விழுங்களென்றும், குன்றுகளை நோக்கி: எங்களை மறைத்துக் கொள்ளுங்களென்றும் சொல்லத்தொடங்குவார்கள். பச்சை மரத்துக்கு இவைகளைச் செய்தால், பட்டமரத்துக்கு என்ன செய்ய மாட்டார்கள்?" என்றார் (லூக். 23:28-31).

இயேசுவின் வார்த்தைகள், வரவிருந்த முற்றுகையையும் எருசலேமின் முற்றான அழிவையும் (கி.பி. 66-70) குறிப்பிட்டன. பேரழிவான அந்த நிகழ்ச்சியானது, பிள்ளைகளை உடையவர்களுக்கு இரு மடங்கு கடின மானதாக இருக்கும்.[30] வசனம் 30, ஓசியா 10:8ல் இருந்து வந்த ஒரு மேற்கோளாக உள்ளது, இது நம்பிக்கையிழந்த மனிதர்கள் ஏதாவது ஒருவகையான பாதுகாப்பிற்காகக் கதறுவதாயிருந்தது.

கிறிஸ்துவின் கூற்றில் உள்ள கடைசி வாக்கியமானது, ரோமாபுரியார், "பச்சை மரத்தையே" (இயேசுவையே) இவ்விதமாய் நடத்தினால், "பட்டமரத்துக்கு" (எருசலேமுக்கு) என்ன செய்வார்கள் என்பதைக் கற்பனைச் செய்யும்படி மறைமுகமாய் உணர்த்திற்று. இதை இன்னொரு வகையில் நினைத்துப் பாருங்கள்: ரோமாபுரிக்கு எதிராகக் கலகம் எதுவும் செய்யாது, ஒன்றுமறியாதவராக இருந்த இயேசுவையே அவர்கள் இவ்வாறு செய்தால், எருசலேம் நகரத்தின் குடிகள் உண்மையில் (60களில் நடந்தது

போன்ற) அப்படிப்பட்ட கலகத்தினால் குற்றப்பட்டு இருக்கும்போது, அவர்களுக்கு இன்னும் பயங்கரமான விஷயங்களை ரோமாபுரியார் செய்வார்கள். கிறிஸ்துவின் ஒப்பீடானது, பச்சை தாவரங்கள் உயிருடன் உள்ளன ஆனால் காய்ந்த தாவரங்கள் செத்திருக்கின்றன என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் அமைந்திருந்தது: அவர் ஆவிக்குரிய வகையில் உயிருடன் இருந்தார், அதே வேளையில் - நடைமுறை நோக்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் - எருசலேம் நகரம் மரித்திருந்தது.[31]

அடைவிடம்

தெருக்களின் கூட்டத்தினால் ஊர்வலம் நின்றிருந்ததென்றால், அது விரைவில் தன் வழியே செல்லத் தொடங்கிற்று. சிலுவையில் அறையப் படுதலுக்கென்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்த ஒரு இடமே அதன் அடைவிடமாக இருந்தது: "எபிரெயு பாஷையில் கொல்கொதா என்று சொல்லப் படும் கபாலஸ்தலம்[32] என்கிற இடம்" (யோவா. 19:17; மத். 27:33; மாற். 15:22; லூக். 23:33அ-வைக் காணவும்). இந்த இடம், இலத்தீன் மொழியில் "கல்வாரி" என்று அறியப்பட்டிருந்தது (லூக். 23:33அ; KJVயில் காணவும்).[33]

கொல்கொதா என்ற இடம் "நகர வாசலுக்குப் புறம்பே" (எபி. 13:12), "நகரத்திற்குச் சமீபமாயிருந்தது" (யோவா. 19:20), இது மிகவும் பயணம் செய்யப்பட்ட ஒரு சாலையோரத்தில் இருந்தது என்பது தெளிவு (மத். 27:39; மாற். 15:29ஐக் காணவும்). இது நகரத்தின் மதிலுக்கு வடப்புறத்தில் மதிலை ஒட்டி, வடக்கில் இருந்து எருசலேமுக்குள் செல்லும் சாலைகளில் ஒன்றிற்கு மிகவும் நெருக்கமாக இருந்தது என்று பெரும்பாலானவர்கள் நம்புகின்றனர். இது அநேகமாக, எடுப்பான ஒரு இடத்தில், அநேகமாக ஒரு உயர்ந்த மேட்டில் இருந்திருக்கும், ஏனெனில் ரோமர்கள் சிலுவையில் அறையப் படுதல் என்பதைக் கீழ்ப்படியாமையை ஆழ்ந்து சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் எவருக்கும் ஒரு பொருளறி பாடமாக்குவதை நோக்கங் கொண்டிருந்தனர். அங்கு நேராக நிரந்தரமாய் நிறுத்தப்பட்ட மூன்று மரத்தூண்கள் தங்களிடத்தில் அறையப்படவிருக்கும் அடுத்த குற்றவாளிகளுக்காக ஆயத்தமாக நின்றுகொண்டிருந்தன.[34]

ஆண்டுகளினூடே, கொல்கொதா இருந்த இடமாக இரண்டு இடங்கள் முன்மொழியப்பட்டுள்ளன. நான்காம் நூற்றாண்டில், "பரிசுத்த கல்லறையின் தேவாலயம்" என்ற கோவில் கட்டப்பட்ட இடம் பாரம்பரியமாக [கொல்கொதா என்று] குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில், சார்லஸ் கோர்டன் என்பவர் ஒரு மாற்று இடத்தை முன்மொழிந்தார்,[35] இது "கோர்டனின் கல்வாரி" (அல்லது "பசுமை மலை") என்று அறியப்படுகிறது, இது தமஸ்கு வாயிலுக்கு வடகிழக்கில் கால்மைல் தூரத்தில் உள்ளது.[36] அந்த இடம் எங்கிருந்தாலும், அது ஏன் "கபால ஸ்தலம்" என்று அழைக்கப்பட்டது என்பதற்கான காரணத்தை நாம் நிச்சயமாகக் கூற இயலாது. கோர்டனின் கல்வாரியில் உள்ள ஒரு பாறைவடிவமானது ஒரு மண்டை ஓட்டைப் போன்று இருப்பதாகச் சிலர் நம்புகின்றனர், ஆனால் இந்த இடமானது மரணத்தின் இடமாக இருந்ததால் அந்தப் பயங்கரமான பட்டப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டு இருக்கலாம்.

சிலுவையில் அறைதல்

கடைசியில் ஊர்வலமானது தனது அடைவிடம் சென்று சேர்ந்தது. கைதிகளிடமிருந்து உடைகள் உரிந்துகொள்ளப்பட்டன,[37] அவர்களுக்கு கசப்புக்கலந்த காடி என்ற, உணர்வை மரத்துப்போகச் செய்யும் பானம் தரப்பட்டது (மத். 27:34; மாற். 15:23).[38] வேதனையை மறக்கச் செய்யும் அந்தப் பானத்தை இயேசு ருசிபார்த்த பின்பு, அதைக் குடிக்க மனதில்லா திருந்தார் (மத். 27:34). அவர் பாடுகளின் பாத்திரத்திலிருந்து தாம் பானம் பண்ணுகையில் தமது உணர்வுகள் மழுங்கிப்போவதை அனுமதிக்க மறுத்திருந்தார் (யோவா. 18:11ஐக் காணவும்).

பின்பு, ''அவர்கள் … அங்கே அவரையும் குற்றவாளிகளையும்'' சிலுவையில் அறைந்தனர் (லூக். 23:33). சிலுவையில் அறையப்படுதல்களைக் கண்டிருந்த தொடக்க கால வாசகர்கள், அந்த ஒரு சில வார்த்தைகளில் எவ்வளவு அதிகமான விஷயங்கள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன என்பதைப் புரிந்துகொண்டிருந்தனர். சிலுவையின் மரச்சட்டங்கள் தரையில் வைக்கப் பட்டன. முரட்டுதனமான கைகள், கைதிகளைத் தரையில் தள்ளி அவர்களின் கைகளைச் சட்டங்கள்மீது இழுத்து வைத்தன. தண்டனையை நிறைவேற்றுபவர்[39] ஒரு கையை இழுத்து, அதைச் சட்டத்துடன் பற்றிக் கொண்டு, அதே வேளையில் அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின்மீது[40] ஒரு நீண்ட ஆணியை அடிக்கச் சரியாக வைப்பார். செயல்திறன்மிக்க சில அடிகளில் அவர் அந்த ஆணியை, நடுங்கும் சதைகளினூடே மரத்தின்மீது செலுத்துவார். பின்பு அவர் இன்னொரு கையைப் பற்றிப் பிடித்து மீண்டும் அதே செயலைச் செய்வார். கைதி, இந்த ஆணிகளால் மரத்துடன் பிணைக்கப்பட்ட பின்பு, மரமும் கைதியும் படைவீரர்களால் உயர்த்தப் பட்டு, இந்தக் குறுக்குச் சட்டமானது நேராக நிற்கும் மரத்தூணுடன் பிணைக்கப்படும். குறுக்குச் சட்டம் சரியாக வைக்கப்பட்ட பின்பு, குற்றவாளியின் முழங்கால்கள் வளைக்கப்பட்டு அவரது பாதங்கள் (அல்லது கணுக்கால்கள்) நேராக நிற்கும் மரத்தூணுடன் ஆணிகளால் அடித்து இறுக்கப்படும் (லூக். 24:39, 40ஐக் காணவும்).[41]

பல்வேறு வகையான சிலுவைகள் பயன்படுத்தப்பட்டன, இவற்றில் Tau cross *என்பதும் உள்ளடங்குகிறது, இது ஆங்கில பெரிய எழுத்தான* "T" *யைப் போன்றிருந்தது மற்றும் இலத்தீன் சிலுவையானது இன்னும் நன்கு பழக்கப்பட்ட* t *வடிவத்தில் இருந்தது.[42]* Tau cross*ன் விஷயத்தில், குறுக்குச் சட்டமானது நேராய் நிற்கும் மரத்தூணின் உச்சியில் பிணைக்கப்பட்டது. இலத்தீன் சிலுவையைப் பொறுத்தமட்டில், குறுக்குச் சட்டமானது நேராய் நிற்கும் மரத்தூணின் முன்புறம், அதன் உச்சிக்கு அருகில் பிணைக்கப் பட்டது.* "Tau cross *என்பவை கிறிஸ்துவின் காலத்தில் பலஸ்தீனத்தில் ரோமர்களால் விரும்பித் தேர்ந்துகொள்ளப்பட்டன," ஆனால் "சிலுவையில் அறையும் செயல்முறைகள் குறிப்பிட்ட புவியியல் பகுதிக்குத் தக்கவாறு அடிக்கடி மாறின."[43] ஏவுதல் பெற்றிராத தொடக்க காலப் பாரம்பரியத்தின் படி, இயேசு ஒரு இலத்தீன் சிலுவையில் அறையப்பட்டார். பெயர் விலாசம் ஒன்று இயேசுவின் தலைக்குமேல் பொருத்தப்பட்டது என்ற உண்மை யானது (மத். 27:37; லூக். 23:38; யோவா. 19:19ஐக் காணவும்) அந்தப்*

பாரம்பரியக் கூற்றை ஆதரிக்கலாம்.

“அப்பொழுது, அவருடைய வலது பக்கத்தில் ஒருவனும் அவருடைய இடது பக்கத்தில் ஒருவனுமாக இரண்டு கள்ளர் அவரோட கூடச் சிலுவைகளில் அறையப்பட்டார்கள்” (மத். 27:38; மாற். 15:27ஐக் காணவும்). இது, மேசியா “அக்கிரமக்காரரில் ஒருவராக எண்ணப்[படுவார்]” என்ற ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றியது (ஏசா. 53:12; லூக். 23:33; மாற். 15:28ஐக் காணவும்). மத்தேயு 27:38ல் “கள்ளர்” என்று மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது யோவான் 18:40ல் பரபாஸை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட வார்த்தையின் பன்மை வடிவமாக உள்ளது. இந்த வார்த்தையில் வன்முறை உள்ளீடானதாக இருக்கிறது.[44] இந்த இரு “கள்ளர்களும்” பரபாஸ் ஈடுபட்டிருந்த அதே கலகத்தில் ஈடுபட்டிருந்திருக்கலாம். மையத்தில் இருந்த அந்த சிலுவையானது, மக்கள் கும்பல் “இவனை [இயேசுவை] அகற்றும், பரபாசை எங்களுக்கு விடுதலையாக்கும்!” (லூக். 23:18) என்று கூக்குரலிடுவதற்கு முன்பு வரையிலும் அந்தக் கெடுமதிவாய்ந்த குற்றவாளிக்கு [பரபாசுக்கு] ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கவும் சாத்தியக்கூறுள்ளது.

மூன்று கைதிகளும் அவர்களின் சிலுவைகளில் பொருத்தி வைக்கப் பட்ட பின்பு, தண்டனை நிறைவேற்றுபவர் நிகழ்த்த வேண்டிய கடைசிப் பணி ஒன்றிருந்தது: அவர்களின் தலைகளுக்கு மேலாகப் பெயர்விலாசங் களை ஆணியில் அடித்துப் பொருத்துதல். பெயர்விலாசங்கள் என்பவை அந்த மனிதர்களுக்கு எதிரான குற்றச்சாட்டுகளை அறிவித்தல் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருந்தன (மத். 27:37; மாற். 15:26ஐக் காணவும்). இயேசுவுக்கு மேல் வைக்கப்பட வேண்டிய பெயர்க்குறிப்பை பிலாத்து தானே கூறியிருந்தார்: “இவன் இயேசு நசரேயன், யூதருடைய ராஜா”[45] இந்த வார்த்தைகள் “எபிரெயு, கிரேக்கு, லத்தீன் பாஷைகளில் எழுதியிருந்தது” (யோவா. 19:20).

Myrwhyh Klm yrxnh xwCy

Iesus Nazarenus Rex Iudæorum

'Ihsouvß ὁ Nazwraivoß
ὁ Basileu«ß twvn 'Ioudai/wn

எபிரெயு மொழி யூதத்துவ விசுவாசத்தின் மொழியாக இருந்தது, லத்தீன் மொழி ரோமருடைய சட்டத்தின் மொழியாக இருந்தது, மற்றும் கிரேக்க மொழி எல்லாராலும் பேசப்பட்ட பொதுவான மொழியாக இருந்தது. அவ்வழியே கடந்து சென்றவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள், இம்மூன்றையும் இல்லாவிடினும், இவற்றில் ஏதாவது ஒரு மொழியை யாவது வாசிக்க முடிந்தது.

பிரதான ஆசாரியர்கள் மறுப்புரைத்தனர்.[46] அவர்கள் பிலாத்துவிடம், " 'யூதருடைய ராஜா' என்று நீர் எழுதாமல், 'நான் யூதருடைய ராஜா' என்று அவன் சொன்னதாக எழுதும்" என்றார்கள் (யோவா. 19:21). இருப்பினும் ஆளுநர், வார்த்தையமைப்பை மாற்ற மறுத்துவிட்டார். அவர், "நான் எழுதினது எழுதினதே" என்று பதில் அளித்தார் (யோவா. 19:22). இது ஒரு சிறிய வெற்றியாக இருந்தபோதிலும், பிலாத்து அநேகமாக இதைத் துய்த்து அனுபவித்திருப்பார்.

அது உதயத்திற்கும் நண்பகலுக்கும் இடைப்பட்ட நேரமாக இருந்தது (மாற். 15:25). மூன்று மனிதர்கள் ரோமர்களின் சிலுவையில் ஆணியடிக்கப் பட்டிருந்தனர். கொல்கொதாவில் இங்கும் அங்குமாக, ரோமப்படை வீரர்களும், யூதத்துவ உயர் அதிகாரிகளும், தெய்வபக்தியற்ற கூட்டமும், கிறிஸ்துவின் பின்பற்றாளர்களில் ஒரு சிலரும் சிதறியிருந்தனர் (யோவா. 19:25). இயேசுவின் துன்பம் மற்றும் அவரது மரணம் ஆகியவற்றிற்கான காட்சியானது ஆறுமணி நேரங்களுக்கு அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

நாம் இந்த வரலாற்றை இப்பாடத்தின் இரண்டாவது பகுதியில் தொடருவோம். இப்போது நாம் முடிப்பதற்கு முன்பு, இயேசுவின் மரணமானது - யூதாஸின் மரணத்தைப் போலின்றி - வெற்றியாக இருந்தது. இது அந்த வேளையில் வெற்றியைப்போல் *காணப்படவில்லை*, ஆனால் இது பின்வரும் காரணங்களினால் வெற்றியாக *இருந்தது* ...

- இயேசு, தேவனுடைய சித்தத்திற்கு முழுமையான அர்ப்பணிப்பில் மரித்தார் (லூக். 22:42). தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்கின்ற எவரும் வெற்றியாளராகவே இருக்கின்றார் (வெளி. 2:7ஐக் காணவும்[47]).
- இயேசு, விசுவாசத்தில் மரித்தார், தம்மை உயிர்த்தெழச் செய்வதாகத் தேவன் கொடுத்திருந்த வாக்குத்தத்தத்தை அவர் காத்துக்கொள்வார் என்று நம்பி மரித்தார். அப்பொழுதும் இப்பொழுதும் விசுவாசமே உலகத்தை ஜெயிக்கிற ஜெயமாக உள்ளது (1 யோவா. 5:4).
- இயேசு, தமது கீழ்ப்படிதலுள்ள மரணத்தில், பொல்லாங்கின் சக்திகளைத் தோல்வி அடையச் செய்தார் (எபி. 2:14).
- இயேசு, தமது தியாகம் நிறைந்த மரணத்தில், நமது பாவங்களைத் தம்மீது ஏற்றுக்கொண்டார் - மற்றும் நமக்கு இரட்சிப்பைச் சாத்தியமாக்கினார் (ஏசா. 53:4-6; 1 கொரி. 15:3; 2 கொரி. 5:21)!
- இயேசு, தாம் செய்ய வந்த ஊழியத்தை சிலுவையில் முடித்து வைத்தார் (யோவா. 19:30).

முடிவுரை

நான் பல சவ அடக்கங்களில் பிரசங்கித்துள்ளேன், மற்றும் இன்னும் பலவற்றில் கலந்து கொண்டுள்ளேன். அவற்றில் சில வெற்றிகளாக இருந்தன; கவலைக்குரிய வகையில் சில துன்பங்களாக இருந்தன. உங்களுடையது எவ்வாறு இருக்கும்? உங்களுடைய மரணம் யூதாஸினுடையது போல் துன்பமாக இல்லாதிருக்கலாம், மற்றும் அது நிச்சயமாக இயேசுவினுடையது போல் வெற்றியாக இராது. இருந்தபோதிலும், நீங்கள் "நீதிமான் மரிப்பது போல" (எண். 23:10) என்பதற்கும் "துன்மார்க்கனுடைய

மரணத்திற்கும்” (எசே. 33:11) இடையில் தேர்ந்துகொள்வீர்கள். நீங்கள் இப்போது வாழும் வாழ்வின் வகையானது நீங்கள் பிற்பாடு மரிக்கும் மரணத்தின் வகையைத் தீர்மானிக்கும். உங்கள் மரணம் வெற்றியாக இருக்குமா அல்லது துன்பமாக இருக்குமா?

குறிப்புகள்

இந்த இரண்டு பாகப் பாடத்தின் பகுதிகளைத் தனித்தனியே நீங்கள் பயன்படுத்தினால், இந்த எடுத்துரைப்பிற்குப் பின்பு பிரசங்கிப்பதற்கு உங்களுக்கு ஒரு பிரசங்கம் தேவைப்படும்.

யூதாஸைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தல்

யூதாஸின் குணத்தைப் பற்றிய படிப்பு ஒரு சாத்தியக்கூறாக உள்ளது. நமது பாடங்களில் யூதாஸைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ள யாவற்றையும் நீங்கள் சேகரித்துக் கொண்டால், நீங்கள் ஒரு பிரசங்கத்திற்கும் அதிகமான கருத்துக்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். யூதாஸின் காட்டிக் கொடுத்தலையும் பேதுருவின் மறுதலித்தலையும் நேரெதிராக ஒப்பிடுதல் என்பது இன்னொரு விருப்பத் தேர்வாக உள்ளது, இதில் மனந்திரும்புதல் மற்றும் மனம்வருந்துதல் ஆகியவற்றிற்கு இடையில் உள்ள வேறுபாட்டை வலியுறுத்தலாம்.

யூதாஸினால் பேசப்பட்ட, “நான் பாவம் செய்தேன்” என்ற மூன்று வார்த்தைகள் (மத். 27:4ஐக் காணவும்), மனந்திரும்புதலுக்கான ஒரு பிரசங்கத்திற்குத் தொடக்க இடமாகப் பயன்படுத்தப்படுதல் என்ற இன்னொரு அணுகுமுறையாயும் உள்ளது. வேதாகமத்தில் ஒரு சில மக்களே ‘‘நான் பாவம் செய்தேன்’’ என்று அறிக்கையிட்டனர். அவர்களில், பார்வோன் (யாத். 9:27; 10:16), பாலாம் (எண். 22:34), ஆகான் (யோசு. 7:20), சவுல் அரசர் (1 சாமு. 15:24, 30; 26:21) மற்றும் யூதாஸ் (மத். 27:4) ஆகியோர் உள்ளனர். கேள்வியெழுப்பப்படக்கூடிய இந்தப் பாத்திரங் களுக்கு நேரெதிரான வகையில், இவ்வார்த்தைகள் தாவீதினாலும் (2 சாமு. 12:13; 24:10), ஊதாரி மகனாலும் (லூக். 15:21) பேசப்பட்டும் உள்ளன. இந்தப் பிந்திய அறிக்கைகள், அவ்வறிக்கை செய்தவர்களைத் தேவனிடத்தில் நெருக்கமாகக் கொண்டுவந்து சேர்த்திருக்கையில், முந்தியவைகள் அவ்வாறு செய்யாதது ஏன் என்பதற்கு வலியுறுத்தம் கொடுங்கள்.

சிலுவையைப் பற்றிப் பிரசங்கித்தல்

சிலுவையில் அறையப்படுதல் பற்றிய நமது படிப்பை நாம் இன்னும் முடித்திராது இருந்தாலும், இயேசுவின் மரணம் என்பதன்மீதான ஒரு பொதுவான பிரசங்கத்தைப் பிரசங்கித்தலானது ஒரு கூடுதலான பிரசங்கத் திற்கான மாறுபட்ட அணுகுமுறையாக உள்ளது. இந்த எடுத்துரைப்பின் அறிமுகப் பகுதியில் சுட்டிக்காண்பிக்கப்பட்டதுபோல், சிலுவையின் மீதான பிரசங்கக் கருத்துக்களுக்குப் பஞ்சம் எதுவும் இருப்பதில்லை. நான் ஒரு இளம் பிரசங்கியாராக இருந்தபோது, “அங்கே அவர்கள் அவரை

சிலுவையில் அறைந்தார்கள்"[48] என்பது எனக்கு மிகவும் பிரியமான பிரசங்க மாக இருந்தது. ஆண்டுகளினூடே நான் வேறு எந்தத் தலைப்பையும் விட அதிகமாக, இயேசுவின் மரணம் என்ற தலைப்பின்மீது போதித்து, பிரசங்கித்து எழுதியுள்ளேன். எனது முதல் புத்தகங்களில் ஒன்றுக்கு "இயேசு கிறிஸ்து, சிலுவையில் அறையப்பட்ட அவர்"[49] என்று தலைப்பிடப்பட்டது. இந்தத் தலைப்பு, 1 கொரிந்தியர் 2:2ல் பவுலின் வார்த்தைகளிலிருந்து வந்தது: "இயேசு கிறிஸ்துவை, சிலுவையில் அறையப்பட்ட அவரையேயன்றி, வேறொன்றையும் உங்களுக்குள்ளே அறியாதிருக்கத் தீர்மானித்திருந்தேன்." சிலுவையின்மீதான பிரசங்கித்தலுக்கு மற்ற கருத்துக்கள் இந்த இரு பகுதி பாடத்தின் இரண்டாம் பகுதியின் முடிவில் குறிப்புகள் என்ற உட்தலைப்பின் கீழ் தரப்படும்.

சிலுவையைச் சித்தரிக்கும் பாடங்களுக்குத் தயார் செய்வதற்கு, இந்த வாரங்களின்போது, இந்த எடுத்துரைப்புக்களுக்கு முன்பு லூக்கா 23:26-56ஐ ஒரு நாளைக்கு இருமுறை வாசித்தல் என்பது மிகச் சிறந்த வழிமுறைகளில் ஒன்றாக உள்ளது.

குறிப்புகள்

[1]இயேசு இரட்சகராக இருப்பார் என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்கு மாத்திரமே பல குறிப்புகள் தரப்பட்டுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, "இயேசு" என்றால் "யேகோவா இரட்சிக்கிறார்" என்று அர்த்தப்படுகிறது, ஆனால் இயேசு இரட்சிக்கும் *வழி* என்பது அவரது மரணத்தின் மூலம் என்பதாகவே உள்ளது (ரோமர் 5:10). [2]பல ஆண்டுகளின் முயற்சிகள் எவ்வாறு ஒரு சில மணிகள், நிமிடங்கள் அல்லது நொடிகளில்கூட உச்சகட்டத்தை அடைய முடியும் என்று நீங்கள் விவரிக்க விரும்பினால், ஒலிம்பிக் விளையாட்டுகளுக்காகப் பயிற்சி மேற்கொள்பவர்களைப் பற்றி நினைத்துப் பாருங்கள். அவர்கள் பல ஆண்டுகளாகப் பயிற்சி செய்கின்றனர், ஆனால் விளையாட்டுக்களில் அவர்களின் நிகழ்ச்சிகள் வழக்கமாக ஒரு சில நிமிடங்களில் அல்லது ஒரு சில நொடிகளில்கூட முடிந்து விடுகிறது. [3]முந்திய பாடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டபடி, இந்தத் தயாரிப்புகளுக்குப் பல மணிநேரமாயிற்று என்பது உறுதி. [4]பிற்பாடு, பிரதான ஆசாரியர்கள் கொல்கொதாவில் இருந்தனர் (மத். 27:41). அவர்கள் ஓரிரு மணி நேரத்திற்குத் தேவாலயத்திற்குத் திரும்பியிருந்தார்களென்றால், அதற்குப் பின்பு அவர்கள் மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்பட்ட இடத்திற்குச் சென்றனர். [5]யூதாஸ் என்ன நினைத்தான் என்று நாம் உறுதியாய் அறிய இயலாது. மற்ற சாத்தியக்கூறுகளும் கருத்தாய்த் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. [6]வசனம் 4 மற்றும் 5ல், அவர்களின் மறுப்பு மறைமுகமாய் உணர்த்தப்படுகிறது. [7]பிற்பாடு பிரதான ஆசாரியர்களால் வாங்கப்பட்ட குயவனின் நிலத்தில் யூதாஸ் நான்றுகொண்டான் என்பது தெளிவு (இது இப்பாடத்தின் பிற்பகுதியில் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளது). இந்த நிலம் இருந்ததாக, நான்காம் நூற்றாண்டில் இருந்து பாரம்பரியமாய்க் கூறப்பட்டு வருகிற இடமானது, எருசலேமுக்குத் தெற்கில் உள்ள ஹின்னோம் பள்ளத்தாக்கின் கிழக்கு முனையாக இருந்துள்ளது. (இயேசுவின் கடைசிமணி வேளைகளின் பாதைகளாகக் கருத்துத் தெரிவிக்கப்படுபவை அடங்கிய எருசலேம் நகரின் வரைபடத்தில் காணவும்.) [8]J. W. McGarvey and Philip Y. Pendleton, *The Fourfold Gospel or A Harmony of the Four Gospels* (Cincinnati: Standard Publishing Co., 1914),

721. [9]சிலர், இது ஒரு குயவரிடமிருந்து வாங்கப்பட்ட நிலமாக மாத்திரம் இருந்தது என்று நினைக்கின்றனர், இது அவருக்குக் களிமண்ணைக் கொடுத்திருக்கலாம் அல்லது கொடுத்திராதிருக்கலாம். மற்றவர்கள், "குயவனின் நிலம்" என்பது அந்த நிலத்தின் பெயராக மாத்திரம் இருந்தது, அது உண்மையில் ஒரு குயவருடன் எவ்வாறேனும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது இல்லாது இருக்கலாம் என்று நினைக்கின்றனர். [10]அமெரிக்காவில், புதைப்பதற்கு ஒருவருமின்றி, அரசாங்கத்தினால் சடங்கெதுவும் இல்லாது புதைக்கப்படுவதற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள கல்லறைகளைக் குறிப்பிட ''குயவனின் நிலம்'' என்ற வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துதல் என்பது பொதுவான வழக்கமாக உள்ளது.

[11]எரேமியாவின் வார்த்தைகள் பாபிலோனிய அடிமைத்தனத்திற்கு முன்பு கூறப்பட்டிருந்தன, சகரியாவின் வார்த்தைகள் பாபிலோனிய அடிமைத்தனத்திற்குப் பின்பு கூறப்பட்டிருந்தன. இருப்பினும், எரேமியாவினால் பேசப்பட்டு ஆனால் எழுதப்படாதிருந்த சில வார்த்தைகள் அடுத்த தலைமுறைக்குக் கூறப்பட்டிருக் கலாம் - அல்லது ஒருவேளை, அவற்றைப் பரிசுத்த ஆவியானவர் சகரியாவுக்குத் தெரிவித்திருக்கலாம். [12]மற்ற சாத்தியக்கூறுகளையும் குறிப்பிட முடியும். தொடக்க காலப் பிரதியாளர் ஒருவர், தாம் அறியாத வகையில் "சகரியா" என்பதை "எரேமியா" என்று மாற்றியிருக்கக் கூடும் என்று மெக்கார்வீ அவர்கள் நினைத்தார். எபிரெய மொழியில், இதற்கு இரண்டே இரண்டு எழுத்துக்களை மாத்திரம் மாற்றுதல் தேவைப்பட்டது (McGarvey and Pendleton, 721-22). [13]இது அந்த உடைமையின் மதிப்பை இன்னும் குறைவாக்கி, இது ஏன் முப்பது வெள்ளிக்காசுகளுக்கு மாத்திரம் வாங்கப்பட முடிந்தது என்று விளக்க உதவுகிறது. [14]யூதாஸ் தனது காட்டிக்கொடுக்கும் திறனுக்காக அல்ல ஆனால் சீஷனாயிருக்கக்கூடிய சாத்தியக் கூறினாலேயே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான். [15]இயேசு யூதாஸின்மீது ஒரு "ஐயோவை" உச்சரித்திருந்தாரே என்று எவரேனும் மறுப்புத் தெரிவித்தால், அவருக்கு நான், நியாயத்தீர்ப்பு பற்றிய தேவனுடைய உச்சரிப்புகள், உண்மையான மனந்திரும்புதலின்பேரில் திருப்பிக் கொள்ளப்படக் கூடியவையாய் இருந்தன என்பதை நினைவூட்டுகின்றேன். நினிவே நகரம் அழிக்கப்படும் என்ற யோனாவின் தீர்க்கதரிசனம் இதற்கு ஒரு உதாரணமாக உள்ளது (யோனா 3:4): மக்கள் மனந்திரும்பியபோது, தேவன் அந்த நகரத்தை அழிக்காமல் விட்டுவிட்டார் (யோனா 3:5-10). [16]''மனந்திரும்புதல்'' (*metanoeo*) என்பது ''பின்பு'' (*meta*) என்பதற்கான வார்த்தையை "சிந்தனை" (*noema*)என்ற வார்த்தையுடன் இணைத்துப் பெற்ற கிரேக்கக் கூட்டு வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இது "பிந்திய சிந்தனை'' என்று நேரடியான அர்த்தம் கொண்டுள்ளது மற்றும் இது ஒருவருடைய சிந்தித்தலில் ஏற்படும் மாறுதலைக் குறிக்கிறது. மனந்திரும்புதல் என்பது வாழ்வில் மாற்றத்தை விளைவிக்கிறதான (அப். 26:20), "மனதில் ஏற்படும் மாற்றம்" என்பதாக உள்ளது (மத். 21:29; எபி. 12:17ஐக் காணவும்). மனந்திரும்புதல் என்பது பொதுவாக, "*பாவத்தைப் பற்றி* மனதில் ஏற்படும் மாற்றம்" - அதாவது பொதுவாகப் பாவம் செய்வதை நிறுத்துவதற்கான ஒரு முடிவு மற்றும்/அல்லது குறிப்பிட்ட பாவத்தைச் செய்வதை நிறுத்த உறுதிப்பாடு கொள்ளுதல் - என்பதைக் குறிக்கிறது. மனந்திரும்புதல் என்பது தேவனுக்கேற்ற துக்கத்தின் விளைவாக உள்ளது. (2 கொரி. 7:10க் கவனிக்கவும்: "தேவனுக்கேற்ற துக்கம்" என்பது ஒருவரின் பாவத்தின் விளைவுகளினால் ஏற்பட்ட "லௌகிக துக்கத்துடன்'' நேரெதிராக ஒப்பிடப் படுகிறது.) [17]இந்தக் கிரேக்கச் சொற்றொடரானது, "கவலை கொள்ளுதல்" என்பதற்கான வார்த்தையுடன் ''பின்பு'' என்று அர்த்தப்படும் முன்னிடைச் சொல்லை இணைத்துப் பெற்ற கூட்டுச்சொல்லாக உள்ளது. இது ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்த ''பின்பு'' அதைக் குறித்து ''கவலைப்படுதல்'' அல்லது அக்கறை கொள்ளுதல்

என்பதைக் குறிக்கிறது. [18]2 கொரிந்தியர் 7:10ன் இரண்டு "துக்கங்களையும்" ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும். [19]Hugo McCord, *McCord's New Testament Translation of the Everlasting Gospel* (Henderson, Tenn.: Freed-Hardeman University, 1988), 40. [20]The *Amplified Bible* என்ற வேதாகமத்தில் *metamellomai* என்ற வார்த்தையின் பெருக்கமானது கிரேக்க வார்த்தைகளின் படிப்பு பற்றிய பல புத்தகங்களில் இருந்து வந்துள்ளன, அவற்றில் Marvin R. Vincent and Richard C. Trench ஆகியோரால் எழுதப்பட்ட புத்தகமும் உள்ளடங்குகிறது.

[21]தற்கொலை பற்றி [ஆராய்ச்சிப்] படிப்புகளை நடத்தியுள்ளவர்கள், தற்கொலைக்கு ஆளாகின்றவர்கள் சுயதுன்புறுத்தலான மரணத்தை தங்களுடைய ஒரே தேர்வாயிருப்பதாகக் காண்கின்றனர் என்று கூறுகின்றார்கள். இரக்கம் நிறைந்த தேவன்மீது விசுவாசம் கொண்டவர்கள், தங்களுக்கு இன்னொரு விருப்பத் தேர்வு இருப்பதை அறிகின்றனர்: தங்களின் பாவங்களை அறிக்கையிட்டு, மன்னிப்புக்காகத் தேவனிடத்தில் கெஞ்சிக் கேட்டு, புதிதாய் மீண்டும் தொடங்குதல். [22]ரோமாபுரியின் அதிகாரிகளால் நடத்தப்பட்ட விசாரணைகள் பற்றி எழுதப்பட்ட அறிக்கைகள் ரோமாபுரிக்கு அனுப்பப்பட வேண்டியதாக இருந்தன. [23]தண்டனை நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய இடத்தைச் சென்று சேர்வதற்கு நேரம் ஆகியிருக்கும், இயேசு காலை சுமார் 9:00 மணிக்குச் சிலுவையில் அறையப்பட்டார் (மாற். 15:25). [24]கொல்கொதா என்ற இடம் நகரத்தின் வடதிசையில் இருந்தது பற்றிய தோராயமான குறிப்பை, இந்தப் பாடத்தின் பிற்பகுதியில் உள்ள கலந்துரையாடலில் காணவும். [25]William D. Edwards, Wesley J. Gabel, and Floyd E. Hosmer, "On the Physical Death of Jesus Christ," *Journal of the American Medical Association* (21 March 1986): 1459. [26]அவர் - பலஸ்தீனம் முழுவதும் நடந்திருந்ததின் உறுதித் தன்மையால் தெளிவாக்கப்பட்ட வகையில் - உறுதி வாய்ந்த உடலைப் பெற்றிருந்தார், ஆனால் நம்மைப் போலவே அவரும் பசி, தாகம் முதலிய மாம்சத்தின் பலவீனங்களுக்கு உட்பட்டவராயிருந்தார் (யோவா. 1:14அ; எபி. 4:15ஐக் காணவும்). [27]ரோமாபுரியின் சட்டத்தின்படி, படைவீரர்கள் தங்களுக்கு உதவி செய்யும்படி குடிமக்களை வற்புறுத்தும் உரிமை கொண்டிருந்தனர் (மத். 5:41). [28]சிலுவைக்கு இயேசு நடந்து சென்றதாகப் பாரம்பரியமாகக் கூறப்படும் வழியொன்று (Via Dolorosa) உள்ளது. ஆனால் மிகச் சரியான வழி எதுவென்று நாம் அறிவதில்லை. ரோமாபுரியை எதிர்ப்பதன் விளைவுகளைக் குறித்து ஒரு காட்சி உதவியாயிருக்கும்படிக்கு, மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்படும் இடத்திற்குச் சுற்றுவழியாகக் கொண்டு செல்லுதல் என்பது ரோமப்படை வீரர்கள் அடிக்கடி கடைப்பிடிக்கும் வழக்கமாக இருந்தது. [29]இவர்கள் கலிலேயாவிலிருந்து இயேசுவைப் பின்பற்றியிருந்த பெண்கள் அல்ல (மத். 27:55), ஆனால் எருசலேமின் குடிகளாய் இருந்தனர். இந்தப் பெண்கள் இயேசுவின் சீஷிகளாய் இருந்தார்களா அல்லது குற்றமற்றவர் என்று பலரும் அறிந்த ஒருவரின் மரணம் குறித்துக் கலக்கம் கொண்டவர்களாக மட்டும் இருந்தார்களா என்று நாம் அறிவதில்லை. [30]பிள்ளைகள் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள் என்பது விதியாக உள்ளது (சங். 127:3), ஆனால் இயேசு ஒரு விதிவிலக்கைப் பற்றிப் பேசினார்.

[31]நீங்கள் விரும்பினால், இந்த விவரிப்பை விரிவாக்க முடியும்: ஒரு நெருப்பானது, ஒரு பசுமையான மரக்கிளையை எரிப்பதற்குப் போதுமான அளவு பெரிதாகவும் வெப்பமானதாகவும் இருக்குமென்றால், அது ஒரு காய்ந்த மற்றும் செத்துப்போன மரக்கிளைக்கு என்ன செய்யும் என்பதைக் கற்பனை செய்து பாருங்கள். [32]*Cranion* என்பது, "கபாலம்" என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது. கபாலத்தைக் குறிப்பதற்கு மருத்துவர்கள், "cranium" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகின்றனர். [33]"கல்வாரி" ("Calvary") என்ற (இலத்தீன் வல்கேட்டில்

இருந்து வந்த) வார்த்தையானது KJV*யில் ஒரே ஒருமுறை மட்டும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, மற்றும் இது நவீன மொழிபெயர்ப்புக்கள் பலவற்றில் காணப்படுவதில்லை. இருந்தபோதிலும் இது இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட இடம் பற்றிக் குறிப்பிடுவதற்குப் பலரால் "விரும்பித் தேர்ந்து கொள்ளப்படுகிற குறிப்புப் பெயராக" உள்ளது.* [34]*உலக வரலாற்றின்படி, நேராய் நிற்கும் மரச்சட்டத்தை (*the *stipes) நிரந்தரமாகத் தரையில் ஊன்றி வைத்திருப்பதும், குறுக்குச் சட்டத்தை (*the *patibulum) கைதி சுமந்து கொண்டு, சிலுவையில் அறையும் இடத்திற்கு வருவதும் வழக்கமாக நடைமுறையில் இருந்தது* (Edwards, Gabel, and Hosmer, 1458-59). [35]*கோர்டனின் நாட்களில் பாரம்பரியமாய் கல்வாரி என்று கூறப்பட்ட இடமானது நகரத்தின் மதில்களுக்கு உட்புறம் இருந்தது என்பது அவர் அதைப் புறக்கணித்தமைக்கான ஒரு காரணமாக இருந்தது. அதே பகுதியானது கிறிஸ்துவின் நாட்களில் நகரத்திற்குப் புறம்பே இருந்தது என்பதை அவர் உணர்ந்தறியவில்லை. இவ்விரு இடங்கள் பற்றிய புதைபொருள் ஆராய்ச்சியின் ஆதாரங்கள் குறித்த ஒரு கலந்துரையாடல் பின்வரும் புத்தகத்தில் தரப்பட்டுள்ளது:* John McRay, *Archaeology and the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1991), 206-17. [36]*கொல்கொதா என்ற இடம் ஒரு மலையின்மீது இருந்ததாக வேதாகமம் கூறவில்லையென்றாலும், "கல்வாரி மலை" என்பது அடிக்கடி பயன்படுத்தப்படக் கூடிய சொற்றொடராக உள்ளது. இயேசு கோர்டனின் கல்வாரியில் மரித்தார் என்று பொதுவாகப் பற்றிக் கொள்ளப்பட்டுள்ள கண்ணோட்டத்தின் விளைவாக இந்தச் சொல்லாக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம்.* [37]*படை வீரர்கள் தங்களுக்குள் இயேசுவின் உடைகளைப் பங்கிட்டுக் கொண்டனர் (மத். 27:35). இந்த நடைமுறையை உலக வரலாறு உறுதி செய்கிறது, மற்றும் சங்கீதம் 22:18ன் கடைசி வரிகள் அநேகமாக இந்தச் செயல்முறையையே குறிக்கிறது.* [38]*இந்த பானமானது, அக்கறையுள்ள யூதப் பெண்களால் தயாரிக்கப்பட்டு, யூதர்களுக்கு ஒரு சலுகை என்ற வகையில் ரோமர்களால் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தது என்று சிலர் நினைக்கின்றனர். காடியில் கசப்புக் கலக்கப்பட்டது என்று மத்தேயு கூறினார், அதே வேளையில் திராட்ச ரசத்தில் வெள்ளைப்போளம் கலக்கப்பட்டது என்று மாற்கு கூறினார். கசப்பான இவ்விரு பொருட்களுமே அந்தக் கலவையில் உள்ளடக்கப்பட்டிருக்கலாம். வெள்ளைப்போளம் என்பது இதற்கு முன் நமது பாடத்தில் - ஞானிகளின் பரிசுப் பொருட்கள் தொடர்பாக (மத். 2:11) மற்றும் இயேசுவின் உடலை அடக்கம் செய்ய ஆயத்தம் செய்வது தொடர்பாக (யோவா. 19:39) - குறிப்பிடப்பட்டது. மற்ற பயன்பாடுகளுடன் வெள்ளைப்போளமானது குறிப்பிட்ட மருந்துகளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டது.* [39]*தண்டனை நிறைவேற்றுபவர் என்று ஒருவர் வேத வசனத்தில் திட்டவட்ட மாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை, ஆனால் குற்றவாளிகளை சிலுவையுடன் சேர்த்து ஆணியடித்தலுக்குக் குறிப்பிட்ட நிபுணத்துவம் அவசியமாயிருந்தது: அந்த வேலை சரியாகச் செய்யப்படவில்லையென்றால், உடலின் பாரமானது கைகளின்மீது சுமத்தப்படுகையில், ஆணியின் தலைப் பகுதிகள் சதையைக் கிழித்துக்கொண்டு புறப்பட்டுவிடும். தண்டனை நிறைவேற்றுபவர் என்பவர், நான்கு படைவீரர்களில் அந்த வேலையை செய்யும்படி குறிக்கப்பட்ட ஒருவராயிருந்திருக்கலாம் (யோவா. 19:23ஐக் காணவும்).* [40]*"ஆணிகள் பொதுவாக உள்ளங்கைகளுக்கு மாறாக மணிக்கட்டுக்களிலேயே செலுத்தப்பட்டன" என்பதை, கிடைக்கும் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிச் சான்றுகள் சுட்டிக்காண்பிக்கின்றன* (Edwards, Gabel, and Hosmer, 1459). *புதிய ஏற்பாடு, இயேசுவின் "கைகளில்" ஆணியால் ஊடுருவப்பட்ட சுவடுகள் இருந்தன என்று குறிப்பிடுகிறது (யோவா. 20:25, 27; லூக். 24:39, 40ஐக் காணவும்), ஆனால் "மணிக்கட்டு" என்பது கையின் ஒரு பாகம் என்று பழங்காலத்தவர்*

வழக்கமாய்க் கருதினார்கள் (Edwards, Gabel, and Hosmer, 1462).

[41]முழங்கால்களின் நிலைப்பாடு பற்றி மாறுபாடுகள் இருந்தன, - நேராய் நிற்கும் மரச்சட்டத்தில் சிறிய மரத்தாங்கிகள் ஆணியடித்துப் பொறுத்தப்பட்டிருத்தல் அல்லது இல்லாதிருத்தல், மற்றும் கயிறு முதலிய தாங்கும் பொருட்கள் போன்றவை - ஆனால் இந்த மாறுபாடுகள் பற்றிய எந்தக் குறிப்புகளும் வேதாகமத்தில் தரப்படுவதில்லை. [42]X- வடிவச் சிலுவை என்பது இன்னொரு மாறுபட்ட வகையாக இருந்தது. X-வடிவச் சிலுவையில், குற்றவாளியின் தலைக்குமேல் விலாசப்பலகையை வைக்க முடியாது என்பதால், இயேசுவின் மரணதண்டனையில் இவ்வகையான சிலுவை பயன்படுத்தப்படவில்லை என்று நாம் அறிகின்றோம். [43]Edwards, Gabel and Hosmer, 1458. [44]இவ்வார்த்தையானது பலவந்தமாய்க் களவு செய்தல் என்பதை மறைமுகமாய் உணர்த்துகிறது, இது ‘‘திருடன்’’ என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையான *kleptes* என்பதற்கு எதிரானதாக உள்ளது, இதிலிருந்தே நாம் “kleptomaniac” என்ற வார்த்தையைப் பெறுகின்றோம் (W. E. Vine, *The Expanded Vine’s Expository Dictionary of New Testament Words*, ed. John R. Kohlenberger III with James A. Swanson [Minneapolis: Bethany House Publishers, 1984], 973). [45]முழு எழுத்துப் பதிவுறுவும் நான்கு சுவிசேஷ விவரங்களை இணைவித்து மறுகட்டுமானம் செய்விக்கப்பட்டதாக உள்ளது (மத். 27:37; மாற். 15:26; லூக். 23:38; யோவா. 19:19). [46]அவர்கள் சிலுவையின் அருகில் இருந்தபடியினாலும், பிலாத்து அங்கு இராத படியினாலும், ஒருவேளை அவர்கள் பிலாத்துவுக்குச் செய்தி அனுப்பியிருக்கலாம் மற்றும் அவர் அதற்குப் பதில் அனுப்பி இருக்கலாம். இந்த நிகழ்ச்சியானது சிலுவை யில் அறையப்படுதல் வரை குறிப்பிடப்படாதிருப்பினும், அவர்கள் இந்த மேல் விலாசத்தை பிலாத்துவின் அரண்மனையில் முதன்முதலில் பார்த்தபோதே மறுப்புத் தெரிவித்திருக்கலாம். [47]வெளி. 2:7ல் உள்ள “ஜெயங்கொள்ளுதல்” என்ற வார்த்தை “வெற்றி” என்பதற்கான கிரேக்க வார்த்தையின் வினை வடிவமாக உள்ளது. [48]David Roper, *“The Day Christ Came (Again)” and Other Sermons* (Dallas: Christian Publishing Co., n.d.), 15-28. இந்தப் பிரசங்கம் பற்றிய சுருக்கமான குறிப்புகள் இந்தப் பாடத்தைத் தொடர்ந்து தரப்பட்டுள்ளன. [49]David Roper, *Jesus Christ and Him Crucified* (Arvada, Colo.: Christian Communications), 1976.